

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

16. Animalia intra rupes monstrosa inuenta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

nis, ex arena quotidie procreſcunt arbuſcule quedam, vſque ad meridiem, poſtea ad occaſum ſolis denuò redeunt in terram, ita vt non ampliùs appareant. *Atque hoc quotidie, ait Monteuillanus. Fructus, quos ferunt, nemo carpit metu ſcinationis; qui ſanè non imprudens eſt: quamquam & flores quidam, vno duntaxat die perdurant; vt adeò & naturè hoc poſſe eſſe opus. Redire autem in terram eiufcemodi plantæ videntur, dum aridè decidunt, & in puluerem rediguntur, ſicut homo natus de muliere, breui viuens tempore, qui quaſi ſlos egreditur, & conteritur, & fugit velut umbra. Quia omnis caro vt fœnum; & omnis gloria eius, tamquam ſlos fœni: exaruit fœnum, & fœci decidit.* Sagunti puer reuerſus eſt in vterum matris, eo anno, quo Saguntus ab Annibale deleta eſt, cur plantè non poſſent à què citò in gremium matris ſuæ reuerti? Sunt animalia quædam ephemera, cur non & terræ germina poſſint eſſe talia? Sæpe aliquid naturæ monſtrum putatur, quod aliunde eſt oriundum. Megaris diu ſtetit Oleaſter in foro, quæ arbor fatalis habebatur excidio vrbi præmonitè oraculo, cum arbor arma peperiſſet, quod ſuccisè accidit, ocreis galeisquè intus repertis; quia olim viri fortes illi ſua affixerant arma, quæ cortice etas longa ambiente occultauerat. Ni priùs ibi ſuſpenſa fuiſſent, numquam arbor illa arma peperiſſet. Ad eundem modum credibile eſt, imagines quaſdam ſacras arboribus appenſas, corticibus inuolutas, & à tempeſtate atque imbribus ſeruatas, in pietatem poſteriorum, quorum tempore detectæ & inuentæ fuerunt, vt tanto emolumento, quanto ſtudio colerentur.

In beſtijs, ſimili euentu, diſſimili ortu, duo monſtra reperta ſunt, noſtro tempore, cum enim in lapidina quadam petra ingens ferramentis finderetur, apparuere duo canes, capacem ſui, in eadem petra, concauitatem replentes; abſque omni ſpiraculo. Videbantur ex leporariorum genere; ſed truces vultu, quaſi ex Cerberi proſapia; odore graues, quaſi ex Auerno; pilorum expertes. Et vnus quidem citò defecit; alterum ſtupendæ edacitatis Henricus Wintonienſis Epicoſpus, multis diebus in delicijs habuit. Refertur ibidem ab eo-

M a m m a d e m

Monteuill.
pag. 125.

Iob. 14. 1.
1. Petr. 1. 24.

Plin. lib. 16.
cap. 39.

XVI.
Ncobrug. c. 2.